

man forsikret mig fra Generaldirektionens Side, at der endnu intet er forløbet; den Plan, der var lagt med Hensyn til Tiden, der vilde kræves for Arbejdernes Gennemførelse, er bleven overholdt og vil blive overholdt. Jeg skal fremdeles have min Opmærksomhed henvendt derpaa og ønsker ogsaa, at den Slags Arbejder, naar de en Gang ere bevilgede, skal gennemføres saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det. Nogen Forsinkelse kunne jo muligvis — jeg tør ikke sige det bestemt, men jeg tænker mig Muligheden deraf — de Planer, som her have fundet deres Udtryk, have medført, thi man er ikke gaaet let, endsige letsindigt til at fremsende denne Efterregning. Allerede sidste Sommer henvendte Generaldirektionen sig til mig med Bebudelse af, at man maatte komme med disse Tillægskrav. Jeg bad dem da om at gøre det til Genstand for fornyet og særdeles nøje Overvejelse, om det ikke var muligt at slippe billigere. Noget blev det ogsaa reduceret, men trods langvarige, meget indgaaende og nøjagtige Undersøgelser har man ikke kunnet komme til andet Resultat, end her foreligger. Det tog imidlertid $\frac{1}{2}$ Aars Tid; først den 5. Februar i Aar fik jeg den Indstilling fra Generaldirektionen, som ligger til Grund for dette Forslag. Naar det ærede Medlem særlig henstillede til mig at tage fat paa Boulevardbanen straks for at give Jordarbejderne noget at bestille, vil jeg sige, at det tror jeg vanskeligt, der kan blive Tale om. Jeg skal gerne forhandle derom med Generaldirektionen, som sidder inde med den Sagkundskab i saa Henseende, som jeg ikke har, men naar jeg dømmet om det fra et Lægmandsstandpunkt, tror jeg rigtignok, det vil føre til saadanne Gener for Benyttelsen af Boulevarden for alle dem, der bo omkring den, og for alle dem, der skulle færdes der, at det vanskeligt vil kunne tilraades, thi man vil jo alligevel ikke kunne blive færdig med Arbejdet, før den ny Personbanegaard staar fiks og færdig, og før man faar gennemgravet ude ved Østerbro. Særlig er der det store Spørgsmaal, hvor man skal gøre af Fylden, som opgraves; den maa jo føres enten til den ene eller til den anden Side; den kan ikke blive liggende paa Boulevarden. At føre den ud Øst paa vilde for det første kræve en Gennemgravning under Østerbrogade, som maaske kunde følge med det øvrige, men dernæst er der, i alt Fald saa vidt jeg ved, som Situationen er nu, ikke noget Sted i Nærheden, hvor man kan blive af med denne Fyld Øst paa.

Derfor har man altid gjort Regning paa at maatte føre den ud mod Vest, men det kan ikke lade sig gøre, før det Terrain, hvorpaa den nuværende Personbanegaard ligger, er afleveret, og Boulevardbanen er anlagt derover. Disse Omstændigheder, tror jeg nok, ville gøre det vanskeligt at faa taget fat paa den Del af Arbejdet. I øvrigt maa man heller ikke glemme, at paa en anden Kant ere disse Arbejder, ikke specielt Personbanegaarden, men dog hvad dermed nogenlunde staar i Forbindelse, blevne i høj Grad fremskyndede, for saa vidt som jeg allerede for 2 Aar siden paa Finansloven fik fornøden Hjemmel til at tage fat paa Centralværkstedernes Flytning; deres Opførelse er nu i fuld Gang, medens det egentlig var Meningen, at de først skulde paabegyndes, naar det andet var færdigt. Hvad angaar Hellerup Station, som dels det ærede Medlem og dels det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgekreds (Wilmann) nu igen kom ind paa — det er jo meget prisværdigt fra hans Standpunkt set —, vil jeg sige, at Arbejdet derude er jo i fuld Gang, ganske vist ikke med selve Stationen, men med det, der maa gaa forud, med Viadukter osv., og Arbejdet vil selvfølgelig ogsaa der blive fremmet efter den Plan, der en Gang er lagt. Men ganske vist ere, som jeg har sagt før, selve Stationsforholdene ved Hellerup noget af det sidste, der vil blive taget fat paa, og jeg tør ikke love det ærede Medlem, at jeg vil finde Anledning til at gaa hurtigere frem med Hellerup Station end med Arbejdet i sin Helhed. Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at fremskynde Arbejdet efter den oprindelige Plan, som ligger til Grund for selve Loven, men at vende op og ned paa den, saaledes at man særlig paa dette Punkt tager det først, som efter denne Plan skulde være sidst, vil jeg ikke finde rigtigt.

Rasmus Hansen: Jeg har selvfølgelig ikke været blind for, at man med en vis Ret kunde lade de Punkter i Bemærkningerne, der med Rette kunne henføres under Ekspropriationskontoen, glide ud, fordi de egentlig ikke høre hjemme her. Men Ministeren har jo Ret i — og det har jeg heller ikke overset —, at enten vi skulle bevilge disse Penge her, eller de skulle bevilges paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov, kommer ud paa et, Statskassen skal i hvert Fald af med Pengene, og de kunne da selvfølgelig lige saa godt bevilges her som paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov. Det gælder jo navnlig Punkt 4, 6 og